

[Rs. Nielsen.]

vi fra vor Side ønsker en Udvalgsbehandling, skal det blive en meget kort Udvalgsbehandling, saa at Forslaget meget hurtigt kan blive ophøjet til Lov; men det Punkt i § 28, som jeg har peget paa, er der altsaa ikke blevet svaret paa i det andet høje Ting, og jeg mener, det er nødvendigt, inden Lovforslaget forlader dette Ting, at vi faar en Udtalelse fra Landbrugsministeren, gaaende ud paa, at det fulde Ejerforhold er til Stede, i det Øjeblik Byggelaanet er indbetalt, ogsaa for de Brug, der oprettes efter den saakaldte 4. Oktober-Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Lehwald: Den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg havde været i Uoverensstemmelse med mit Parti og tillige i Uoverensstemmelse med mig selv; det sidste betragter jeg som noget af det værste, man kan være; men jeg tror, den højtærede Landbrugsminister maa have faaet et forkert Indtryk af mine Udtalelser. Jeg sagde, at jeg og mit Parti ikke kunde gaa med til en Udstyknings i højere Grad, altsaa ikke ud over, hvad Jordfondens Midler, som er bestemt til dette Formaal, kunde strække til; det vilde vi gaa med til, og hermed var jeg altsaa ogsaa i Overensstemmelse med mit Parti. Ordføreren for mit Parti i det andet høje Ting kan jeg jo ikke saa godt svare for; jeg kan egentlig kun svare for mig selv i den Henseende, og jeg mener ikke, at jeg har været i Uoverensstemmelse med mig selv og heller ikke med mit Parti.

Trods den højtærede Landbrugsministers Indvending maa jeg fastholde Rigtigheden af min Udtalelse om, at det var de store Ejendomme, de store kornproducerende Landbrug, der hjalp os ud over Vanskelighederne under Krigen. Det var dem, der reddede os dengang, dem, der reddede mange Husdyr fra at dø Hungerdøden, og dem, der bevirkede, at vi kunde brødføde os selv, og jeg er aldeles sikker paa, at hvis vi dengang havde haft Jorden udstykket i lutter Husmandsbrug, var det ikke gaaet nær saa godt, som det gik.

Jensen-Aale: Med Fare for at gaa over fra at være det trettende Medlem af Navn til maaske at blive antaget for det trættende Medlem af Gavn, vil jeg alligevel gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede konservative Ordfører. Jeg mener at have hørt nøje efter, hvad det ærede Medlem sagde, og jeg synes, jeg maa give

den højtærede Landbrugsminister Ret i, at i visse Tilfælde viste det ærede Medlem sig venlig over for Lovforslaget, i andre som en meget energisk Modstander. Jeg mener at have hørt rigtigt, naar jeg siger, at det ærede Medlem paa et vist Tidspunkt udtalte, at hans Parti ikke var Modstander af Oprettelsen af nye Brug, hverken af Landbrug eller Havebrug, og saa kan jeg ikke tænke mig, der kan være andet, de kan være Modstandere af, end at de maa synes, at Vilkaarene er for vanskelige for dem, som skal have de nye Brug. Ja, hvis der kan findes en bedre og lempeligere Form for Nybyggerne, tør jeg i alt Fald tilsige min Støtte dertil, og jeg vil næsten antage, at baade den højtærede Landbrugsminister og hele mit Parti med Glæde vil give Tilslutning dertil.

Den ærede Ordfører for de Konservative var særlig ked af, at Ejendomsretten til Jorden blev taget fra Folk, som gaar ind under 4. Oktober-Lovens Form. For det første er dette ikke rigtigt, man tager ikke Ejendomsretten til Jorden bort fra nogen; der, hvor Jorden allerede er Statens, bliver den i de fleste Tilfælde ved at være Statens, og hvor man opretter Brug efter den gammelkendte Husmandslov, er der ikke Tale om at tage Ejendomsretten bort fra Besidderne, de kommer ind under nogenlunde de samme Forhold som andre gældbetyngede Landmænd. Dernæst vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvor mange Landmænd ejer deres Jord for Tiden? Mig bekendt er det ikke mange. Og hvis der er mange, der gør det, synes jeg, at den Klage, man har hørt fra de større Landbrugeres Side, som maaske selv ejer deres Jord, ikke kan være meget bevendt. Men hvis det er saadan, at man ikke ejer Jorden, men at den derimod ejes af en Kapitalist, kommer man til at staa over for Valget imellem, hvad der er bedst, enten at have Staten til Kreditor eller at have den almindelige Kapitalist til Kreditor.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at vi skulde tage de faktiske Forhold for Tiden i Betragtning. Derom er vi ganske enige med det ærede Medlem. Det gav jeg ogsaa Udtryk i min Tale før, idet jeg sagde om de Konservatives Stilling, at de vilde advare mod Udstyknings, fordi Vilkaarene for Landbruget for Øjeblikket er saa vanskelige. Men Forholdet er alligevel det, at et lille Landbrug har bedre ved at klare sig i Kampen for Tilværelsen ogsaa i Nutiden, og det er sandt for Dyden ikke i særlig Grad fra de smaa Landbrug, vi hører de mange forfærdende Udtryk, der lyder, det